

ГЛАВА ВТОРА.

О ДРОБЕХЪ.

63. Каквото чрезъ повтореніе то на единица та воокражаваме цѣли те числа, подобно можемъ и да раздѣлиме тѣмъ на колко нибѣдѣ щѣме равны части, и една ѿ тѣхъ части да повториме мнѣгажды, какъ и сама та единица: напр. три четвѣрти, пѣть осми части. Я раждаемо то така число, коѣто ще да е часть ѿ единица та паче илѣ мнѣе голѣма, именувае дробь.

64. Понятіе то прочее на дробьта заключѣва въ себѣ вѣ да на части те, сир. на колко части е раздѣлена единица та, и множество то имъ, сир. колко ѿ тѣхъ части содрѣжава дробьта. Тѣмже, за да изразиме тѣмъ, изискватсе двѣ числа, едно, за да изражава вида, и именувае знаменатель: а друго, за да изражава множество то, и именувае числитель: а двѣ те заедно се именуваѣтъ предѣли на дробьта: напр. въ дробьта шѣсть седми части, шѣсть ѹбо изражава множество то, и есть числитель, а седмь, вида, и есть знаменатель, който се изговара обшкновѣнно, като порѣдочни те числа. За да напишатъ тѣмъ говорихасе да пишатъ ѿ горе надъ една прека линіа числителя, а ѿ доле знаменателя и: дробьта напр. шѣсть седми части пишесе $\frac{6}{7}$: подобно и тѣмъ $\frac{1}{11}$ значи осмь единадесѣти части.

65. За да раздѣлиме едно цѣло на друго, напр. 5 на 8, глѣдаме, че, понѣже е дѣли-